

**Θεματική Ενότητα: Ιστορία της Φυσικής Αγωγής
Προφορικές Ανακοινώσεις 18^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής
Αγωγής & Αθλητισμού**

**Section: History of Physical Education
Oral Presentations of the 18th International Congress of Physical
Education & Sport**

10680

**Η ΚΙΝΗΤΙΚΗ, Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ «ΒΑΣΙΛΕΑΣ» ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ.**

Κωνσταντίνου Λ.

Δημοτικό Σχολείο Καρμιώτισσας

lucasjcs@primehome.com

**THE MOVEMENT, SOCIAL AND RELIGIOUS ASPECTS OF THE TRADITIONAL
GAME "VASILEAS" IN CYPRUS**

L. Constantinou

Karmiotissa's Elementary School

Ο "Βασιλέας" είναι ένα παραδοσιακό παιχνίδι με πολλές ονομασίες και παραλλαγές, το οποίο παιζόταν από παιδιά στην Κύπρο τουλάχιστον από τις αρχές του εικοστού αιώνα. Η συνηθέστερη ονομασία του παιχνιδιού στην κυρίως Ελλάδα είναι "Κουτσό". Σκοπός της εργασίας είναι να καταγράψει την κινητική και κοινωνική αξία του παραδοσιακού παιχνιδιού "Βασιλέας". Από την ανασκόπηση της βιβλιογραφίας και από τις 150 συνεντεύξεις με πρόσωπα που γεννήθηκαν στην Κύπρο την περίοδο 1910-1969 καταγράφηκαν στοιχεία που σχετίζονται με το παιχνίδι "Βασιλέας" όπως οι διαφορετικές ονομασίες, οι κανονισμοί, τα λαχνίσματα ή ταξίματα (διαδικασία καθορισμού της σειράς που θα παίξουν οι παίκτες), οι όρκοι, οι ποινές, το εξειδικευμένο λεξιλόγιο και οι ευχές. Η επεξεργασία των στοιχείων έδειξε ότι: α) απαιτούνταν κινητικές δεξιότητες χειρισμού, μετακίνησης και σταθεροποίησης για το συγκεκριμένο παιχνίδι β) καλλιεργούνταν μέσω του παιχνιδιού αυτού κοινωνικές δεξιότητες συνεργασίας, δημιουργικότητας, μίμησης, άμιλλας, επικοινωνίας, επίλυσης προβλήματος γ) υπήρχαν ενσωματωμένα θρησκευτικά στοιχεία στη διαδικασία διεξαγωγής του παιχνιδιού και στην ονομασία του δ) επιτελούνταν διαφοροποιήσεις σε σχέση με το φύλο των παιδιών που έπαιζαν ε) συναντούμε σε χώρες της Ευρώπης, Ασίας, Αμερικής, Αφρικής και Ωκεανίας παιχνίδια παρόμοιου περιεχομένου. Στη συγκεκριμένη έρευνα, ενώ υπάρχουν δεδομένα για τις τρεις (Ελληνοκύπριοι, Τουρκοκύπριοι, Μαρωνίτες) από τις πέντε κοινότητες της Κύπρου, υπάρχουν κενά όσον αφορά στην ονομασία του παιχνιδιού και στον τρόπο που παιζόταν το παιχνίδι από Αρμένιους και Λατίνους κατοίκους του νησιού. Μια νέα έρευνα θα έδινε μια πιο σαφή εικόνα για το συγκεκριμένο παραδοσιακό παιχνίδι.

Λέξεις κλειδιά: παραδοσιακό παιχνίδι, κινητικές δεξιότητες, κοινωνικές δεξιότητες

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

11146

Η ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΩΝ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ

Φανιόπουλος Χ.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

fanlaki2@otenet.gr

THE DESCRIPTION OF HUMAN BODY AND THE ROLE OF GYMNASTS IN THE BOOKS OF GREGORY OF NYSSA

C. Faniopoulos

Aristotle University of Thessaloniki, D.P.E.S.S.

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης είναι ένας από τους μεγάλους Πατέρες της Εκκλησίας. Γεννήθηκε γύρω στο 335μ.Χ.. Ήταν αδελφός του Μεγάλου Βασιλείου. Είχε ενεργό ανάμειξη σε ζητήματα θεολογικά και πολιτικά. Το 372 έγινε επίσκοπος Νύσσης της Καππαδοκίας. Συμμετείχε στις Συνόδους της Αντιόχειας και της Κωνσταντινουπόλεως. Στην Κωνσταντινούπολη το 381 και με την θεολογική του κατάρτιση, αλλά και τη ρητορική του δεινότητα ανασκεύασε τη διδασκαλία των Πνευματομάχων και συμπλήρωσε το Σύμβολο της πίστεως που συνέταξε η Α' Οικουμενική Σύνοδος, προσθέτοντας τα άρθρα περί του Αγίου Πνεύματος και τα υπόλοιπα. Θεωρείται από πολλούς περισσότερο φιλόσοφος παρά θεολόγος. Μπόρεσε να μεταφυτεύσει στο εσωτερικό του χριστιανικού κόσμου την πνευματική κληρονομιά της αρχαίας Ελλάδας. Έχει πλούσιο συγγραφικό έργο. Στην παρούσα εργασία θα μας απασχολήσουν τα έργα του: «Περί κατασκευής του ανθρώπου» και «Περί της του ανθρώπου γενέσεως». Στο πρώτο έργο ο Γρηγόριος Νύσσης βρίσκει την ευκαιρία να διατυπώσει τις προσωπικές ανθρωπολογικές απόψεις του, στις οποίες αναμιγνύει θεολογία, φιλοσοφία, φυσιολογία και ιατρική σε μια θαυμάσια, εντυπωσιακή και δυναμική σύνθεση. Το 30ο δε και τελευταίο κεφάλαιο της πραγματείας του περιλαμβάνει μια λεπτομερή περιγραφή των οργάνων του ανθρωπίνου σώματος ιατρικού και φυσιολογικού χαρακτήρα. Στο δεύτερο έργο, όπου αιτιολογεί την πλάση του ανθρώπου «κατ' εικόνα και κατ' ομοίωσιν Θεού», και συγκεκριμένα στη δεύτερη από τις τρεις ομιλίες που περιέχει, αναφέρει ποιες είναι οι αρμοδιότητες (παρατηρήσεις περί αναλογίας του σώματος, περί της συμμετρίας των μελών, περί του όγκου της παχυσαρκίας) των γυμναστών για τη σωστή σωματική διάπλαση του ανθρώπου. Η εργασία αυτή, δηλαδή, παρουσιάζει τις απόψεις ενός μεγάλου Πατέρα της Ορθόδοξης Θεολογίας, σχετικά με το ανθρωπινό σώμα και την κίνησή του, όπως και το ρόλο των γυμναστών στον τομέα αυτό.

Λέξεις κλειδιά: Γρηγόριος Νύσσης, Ελληνική Πατρολογία, Ορθοδοξία και ανθρωπινό σώμα

11240

ΟΙ ΝΙΚΕΣ ΤΗΣ ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ

Βελισσάρη Μ., Τραυλός Α., Γεωργιάδης Κ., Χατζηγιάννη Ε.

Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Τ.Ο.Δ.Α.

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

marvel@uop.gr

CYNISCAS' VICTORIES IN ANCIENT OLYMPICS

M. Velissari, A. Travlos, K. Georgiadis, E. Chatziagianni

University of Peloponnese, D.S.M.

Στους πίνακες των ολυμπιονικών της αρχαιότητας καταγράφονται οι ολυμπιακές νίκες της Κυνίσκας, από τη Σπάρτη την 96η και 97η Ολυμπιάδα των ετών 396 και 392 π.Χ., αντίστοιχα, στο αγώνισμα του άρματος τεθρίππου. Τα ερωτήματα που διατυπώνουμε σχετικά με το θέμα μας είναι: α) πώς κατάφερε μια γυναίκα να συμμετάσχει σε πανελλήνιους αγώνες που απέκλειαν τη γυναικεία συμμετοχή, β) ποιο ήταν το κίνητρο της Κυνίσκας για τη συμμετοχή της, γ) Τι σήμαιναν οι ολυμπιακές νίκες στα αρματοδρομικά αγωνίσματα στο πολιτικό και κοινωνικό περιβάλλον της Σπάρτης. Για τις ανάγκες της εργασίας μας, αρχικά ανατρέξαμε στα έργα των αρχαίων συγγραφέων που συμπεριλαμβάνουν αναφορές στις ολυμπιακές νίκες της Κυνίσκας και καταλήξαμε στα αποσπάσματα των έργων των παρακάτω συγγραφέων: των περιηγητικών έργων του Πausανίου: Λακωνικών, Ηλιακών Α' και Ηλιακών Β', των βιογραφιών με τίτλο Αγησίλαος των Πλουτάρχου και Ξενοφώντος, αλλά και της Παλατινής Ανθολογίας που μας διέσωσε το τετράστιχο επίγραμμα που ήταν χαραγμένο στο λίθινο βάθρο του αγάλματος της νικήτριας. Τα στοιχεία που συγκεντρώσαμε επιχειρήσαμε να τα συσχετίσουμε με τα γεγονότα του 4ου αι. π.Χ. που αφορούν στο πολιτικοοικονομικό και κοινωνικό επίπεδο της Σπάρτης. Η Σπάρτη αποτελούσε μια από τις σημαντικότερες στρατιωτικές δυνάμεις της αρχαίας εποχής που έδινε βαρύτητα στην άθληση των αγοριών, αλλά και των κοριτσιών. Οι Σπαρτιάτες αθλητές σημειώνουν την πρώτη τους νίκη, ήδη από τη 15η Ολυμπιάδα του 720 π.Χ., ενώ η σημασία που της αποδίδουν είναι μεγάλη, θεωρώντας την παράγοντα κοινωνικής διάκρισης και προβολής. Μετά τους περσικούς πολέμους, όμως, φαίνεται πως αναθεωρούν μια προηγούμενη αντίληψη και στάση τους σχετικά με τα ιππικά και αρματοδρομικά αγωνίσματα και αρχίζουν να ασχολούνται με ζήλο μ' αυτά, αναγνωρίζοντας την αξία της ολυμπιακής νίκης για το νικητή και την πόλη του. Τον 4ο αι. π.Χ. σημειώνονται οι ολυμπιακές νίκες της Κυνίσκας, θυγατέρας του βασιλιά της Σπάρτης Αρχιδάμου και αδελφής βασιλιάδων, που άνοιξε το δρόμο της συμμετοχής των γυναικών στους Ολυμπιακούς αγώνες, με μισθωμένο ηνίοχο και χωρίς προσωπική συμμετοχή. Οι ολυμπιακές νίκες της φαίνεται πως συνδέονται με το γενικότερο κλίμα της εποχής αυτής στη Σπάρτη, και την τάση των πλουσιών να ασχολούνται με τις αρματοδρομίες, μιας αγωνιστικής δραστηριότητας δαπανηρής και συνάμα αριστοκρατικής, που πιθανόν κάλυπτε την ανάγκη τους για κύρος και αίγλη που τους χάριζε η νίκη.

Λέξεις κλειδιά: Νίκη, Κυνίσκα, Αρχαίοι Ολυμπιακοί Αγώνες

11863

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ (Π.Ι.) / ΚΕΝΤΡΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ (Κ.Ε.Μ.Ε.) ΚΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΣΤΗ Φ.Α. (1964-2008)

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

Λάμπρου Χ., Μπουρνέλλη Π., Μουντάκης Κ., Αλμπανίδης Ε., Φρυδάκη Ε.
Φιλοσοφική Σχολή Αθήνας, Τμήμα Φιλοσοφίας-Παιδαγωγικής-Ψυχολογίας,
Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τ.Ε.Φ.Α.Α., Πανεπιστήμιο
Πελοποννήσου, Τμήμα Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού, Δημοκρίτειο
Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

chrisplamprou@sch.gr

PEDAGOGIC INSTITUTE AND REFORMING WORK IN THE FIELD OF PHYSICAL EDUCATION

C. Lamprou, P. Bournelli, K. Moudakis, E. Albanidis, E. Fridaki

**School of Philosophy, University of Athens, Department of Philosophy-
Pedagogics-Psychology, National and Kapodestrian University of Athens,
D.P.E.S.S., University of Peloponnese, Department of Sports Organization and
Management, Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.**

Σκοπός της εργασίας αυτής είναι η συγκέντρωση και επεξεργασία στοιχείων που αφορούν το έργο που συντελέστηκε κυρίως από τα στελέχη του Π.Ι. που ήταν υπεύθυνα για το μάθημα της Φ.Α. Η περίοδος που μελετάται αφορά συνολικά το χρονικό διάστημα 1964-2008. Ωστόσο επιμέρους μπορεί να χωρισθεί στις εξής υποπεριόδους: α) 1964-1967, οπότε ο Ι. Ιωαννίδης επιχειρεί τη στροφή της ελληνικής Φ.Α. προς την «Αγωνιστική» και με αυτό το στόχο γράφονται τα Α.Π. της περιόδου, πραγματοποιούνται επιμορφωτικά σεμινάρια με τη συμμετοχή ελλήνων και ξένων επιστημόνων, τονίζεται ο ρόλος της Φ.Α. στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση αλλά και ο ρόλος της εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών Φ.Α. στην Ε.Α.Σ.Α. Μάλιστα το 1965 ο Ι. Ιωαννίδης προώθησε τις διαδικασίες της πρώτης εσωτερικής αξιολόγησης ενός ιδρύματος εκπαίδευσης εκπαιδευτικών Φ.Α. δηλαδή της τότε Ε.Α.Σ.Α. Αθήνας. β) Την περίοδο της επταετίας (1967-1974) το Π.Ι. καταργείται και η Φ.Α. οπισθοδρομεί. γ) Το χρονικό διάστημα 1974-1975 επανέρχεται το ζήτημα των γυμναστικών επιδείξεων και ο Ι. Ιωαννίδης θεωρείται πρωτεργάτης της οριστικής κατάργησής τους, ενώ σχετικά με την Ε.Α.Σ.Α., ως αποτέλεσμα των εργασιών επιτροπής υπό την προεδρία του ακολουθεί η αύξηση των ετών φοίτησης σε τέσσερα. δ) Την περίοδο 1976-1988 υπεύθυνος του μαθήματος Φ.Α. στο Κ.Ε.Μ.Ε.- Π.Ι. υπήρξε ο Ι. Σκορδίλης ο οποίος αναμόρφωσε τα Α.Π. Φ.Α., υποστήριξε τις εβδομαδιαίες αθλητικές δραστηριότητες ενώ τελικά προώθησε τις μεταρρυθμίσεις τις οποίες θεώρησαν απαραίτητες οι Σχολικοί Σύμβουλοι. Σχετικά με τις Ε.Α.Σ.Α. μερίμνησε για την καταλληλότητα των μαθημάτων και των βιβλίων αλλά και για άλλα θέματα σχετικά με τη λειτουργία και τη διοίκηση των Ακαδημιών. ε) Το χρονικό διάστημα 1988-1990 αναμορφώθηκαν τα Α.Π. τόσο της Πρωτοβάθμιας όσο και της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Αφορμή των εξελίξεων στάθηκε ένα σχέδιο Α.Π. το οποίο ο Σχολικός Σύμβουλος Ι. Σεραφειμίδης συνέταξε και απέστειλε τόσο στο Π.Ι. όσο και στη Διεύθυνση Φ.Α. του ΥΠ.Ε.Π.Θ. το 1987. Με τα Α.Π. του 1988 για την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση και του 1990 για τη Δευτεροβάθμια, ολοκληρώθηκε η σχετική μεταρρυθμιστική προσπάθεια την οποία ο Ι. Ιωαννίδης ξεκίνησε το 1965 στο Π.Ι. στ) Αυτά τα νέα Α.Π. υποστήριξε επιστημονικά σύμφωνα με τους διεθνείς κανόνες ο Κ. Μουντάκης ο οποίος από τότε

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

συμμετείχε πρωταγωνιστικά σε όλες τις σχετικές προσπάθειες. Την περίοδο 1997-2005 οπότε και υπήρξε υπεύθυνος του μαθήματος Φ.Α. στο Π.Ι. τα Α.Π. εκσυγχρονίσθηκαν σύμφωνα με τις διεθνείς θεωρίες της Κινητικής Μάθησης και της Παιδαγωγικής, ενώ αποτελεί σταθμό για το μάθημα η παραγωγή του διδακτικού υλικού (βιβλία και C.D.) για το Δημοτικό και το Γυμνάσιο.

Λέξεις κλειδιά: διδακτική Φ.Α., παιδαγωγικό ινστιτούτο, μεταρρυθμιστικό έργο

11879

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ. ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΚΑΤΑ ΣΕΙΡΑ ΔΙΟΡΙΣΜΕΝΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ Φ.Α. ΤΟΥ Π.Ι. ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ.

Λάμπρου Χ., Μπουρνέλλη Π., Αλμπανιδης Ε., Λαμπράκη Α.

Φιλοσοφική Σχολή Αθήνας, Τμήμα Φιλοσοφίας-Παιδαγωγικής-Ψυχολογίας, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τ.Ε.Φ.Α.Α., Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

chrisplamprou@sch.gr

PEDAGOGIC INSTITUTE AND PHYSICAL EDUCATION. SKORDILIS IOANNIS, THE SECOND APPOINTED CONSULTANT OF PHYSICAL EDUCATION IN THE PEDAGOGIC INSTITUTE AND HIS WORK.

C. Lamprou, P. Bournelli, E. Albanidis, A. Lampraki

School of Philosophy, University of Athens, Department of Philosophy-Pedagogics-Psychology, National and Kapodestrian University of Athens, D.P.E.S.S., Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Σκοπός της εργασίας αυτής είναι η συγκέντρωση και επεξεργασία στοιχείων που αφορούν τις επιδιώξεις και τις προσπάθειες του Ιωάννη Σκορδίλη για την αναμόρφωση της Φ.Α. στην Ελλάδα, κυρίως κατά τη διάρκεια που υπήρξε υπεύθυνος του μαθήματος στο Π.Ι. όσο και σε συνάρτηση με την επαγγελματική του δραστηριοποίηση συνολικά πριν και μετά από αυτές τις χρονικές περιόδους. Οι κύριες πηγές άντλησης πληροφοριών υπήρξαν το προσωπικό αρχείο του Ιωάννη Σκορδίλη, οι συνεντεύξεις του ίδιου και της συζύγου του, το αρχείο των πρακτικών του Π.Ι. και το αρχείο του Ίωνα Ιωαννίδη. Ο Ι. Σκορδίλης γεννήθηκε το 1926 στην Αθήνα. Υπήρξε αθλητής στο στίβο και το ποδόσφαιρο με συμμετοχές και στην Εθνική ομάδα. Αποφοίτησε από την Ε.Α.Σ.Α. το 1949. Εργάσθηκε ως εκπαιδευτικός Φ.Α. σε δημόσια και ιδιωτικά σχολεία, ως προπονητής, ενώ δίδαξε και στην Ε.Α.Σ.Α. Μετεκπαιδεύτηκε στην Αγγλία, τη Γαλλία αλλά απέκτησε και πτυχίο Φ.Α. από την Ανωτάτη Σχολή των Σπορ της Κολωνίας (Γερμανία). Η επαγγελματική και επιστημονική του δράση υπήρξε ποικίλη εφόσον ενδεικτικά αναφέρεται ότι ασχολήθηκε με τη Χ.Α.Ν. Αθήνας, την Ολυμπιακή Επιτροπή, την οργάνωση πολλών σταδίων, τον Πανεπιστημιακό Αθλητισμό ενώ διετέλεσε επανειλημμένα μέλος Αθλητικών Επιτροπών των Ανωτάτων Σχολών, της Μέσης Εκπαίδευσης και του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. Επίσης υπήρξε και συνδικαλιστής της Ένωσης Γυμναστών Ελλάδος. Σχετικά με το Π.Ι.- Κ.Ε.Μ.Ε. και τη Διεύθυνση Σ.Α. του ΥΠΕΠΘ: α) την περίοδο 1966-1967 ως Πάρεδρος Σ.Α. στο Π.Ι.

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

συνεργάστηκε με τον Ίωνα Ιωαννίδη στις μεταρρυθμίσεις τις οποίες ο πρώτος Σύμβουλος για τα θέματα της Φ.Α. στο Π.Ι. προώθησε. β) Το χρονικό διάστημα 1975-1976 υπηρέτησε ως Διευθυντής Σ.Α. στο Υπουργείο Παιδείας και συνεργάστηκε και πάλι με τον Ι. Ιωαννίδη. γ) Την περίοδο 1976-1989 ως αποκλειστικός εκπρόσωπος - υπεύθυνος του μαθήματος Φ.Α. στο Κ.Ε.Μ.Ε.- Π.Ι., αναμόρφωσε τα Α.Π. Φ.Α., υποστήριξε τις εβδομαδιαίες αθλητικές δραστηριότητες ενώ τελικά προώθησε τις μεταρρυθμίσεις τις οποίες θεώρησαν απαραίτητες οι Σχολικοί Σύμβουλοι. Σχετικά με τις Ε.Α.Σ.Α. μερίμνησε για την καταλληλότητα των μαθημάτων και των βιβλίων αλλά και για άλλα θέματα σχετικά με τη λειτουργία και τη διοίκηση των Ακαδημιών. Το όραμα του Ι. Σκορδίλη ήταν η ανάπτυξη της Φ.Α. και του Σχολικού Αθλητισμού σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποτελέσουν τους βασικούς άξονες της εξέλιξης για τον αθλητισμό της χώρας. Για το λόγο αυτό είχε διατυπώσει πληθώρα προτάσεων οι περισσότερες των οποίων όμως δεν βρήκαν ανταπόκριση από τους εκάστοτε αρμόδιους στα αντίστοιχα υπουργεία. Το έτος 1989 συνταξιοδοτήθηκε αλλά δεν αποσύρθηκε από τον αθλητισμό και την αγαπημένη του ομάδα τον Πανιώνιο. Επί σειρά ετών διετέλεσε πρόεδρος του συνδέσμου Παλαιμάχων.

Λέξεις κλειδιά: ιστορία Φ.Α., Σκορδίλης Ι., Παιδαγωγικό Ινστιτούτο

11920

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Δοξακίδης Α.

Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Τ.Ο.Δ.Α.

sakdoks@hotmail.com

THE PRESENCE OF FOOTBALL IN THE OLYMPIC GAMES AND THE GREEK PARTICIPATION

A. Doxakidis

University of Peloponnese, D.S.M.

Σκοπός της εργασίας αυτής είναι να μελετηθεί αναλυτικά η εξέλιξη παρουσίας του ποδοσφαίρου ανδρών και γυναικών στους Ολυμπιακούς και Παραολυμπιακούς Αγώνες και η αναζήτηση στοιχείων για την ελληνική συμμετοχή. Επίσης θα μελετηθεί η εξέλιξη των κανονισμών που υπαγόρευαν και καθόριζαν τη διοργάνωση των αγώνων ποδοσφαίρου στους Ολυμπιακούς Αγώνες, ενώ θα συγκεντρωθούν στοιχεία για τις συμμετοχές, κατατάξεις και νίκες που κατακτήθηκαν κατά καιρούς στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Η διερεύνηση του ζητήματος πραγματοποιήθηκε με τη μελέτη διαφόρων πηγών, χρησιμοποιήθηκαν σχετικά συγγράμματα με ιστορικό περιεχόμενο καθώς επίσης και ανάλογες ιστοσελίδες. Συμπερασματικά μετά την ανάλυση των στοιχείων διαπιστώνει κανείς ότι το ανδρικό ποδόσφαιρο εντάχθηκε στους II Ολυμπιακούς Αγώνες το 1900 στο Παρίσι ως άθλημα επίδειξης. Στους IV Ολυμπιακούς Αγώνες εντάχθηκε επίσημα στο ολυμπιακό πρόγραμμα όπου βρίσκεται έως σήμερα, με εξαίρεση τον αποκλεισμό του στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1932. Το μεγαλύτερο πρόβλημα που υπήρξε και υπάρχει

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

στους αγώνες ποδοσφαίρου των Ολυμπιακών Αγώνων έχει να κάνει με τους κανονισμούς και τους περιορισμούς σχετικά με τις συμμετοχές ποδοσφαιριστών στις ολυμπιακές εθνικές ομάδες. Το γυναικείο ποδόσφαιρο συμπεριλήφθηκε στους XXVI Ολυμπιακούς Αγώνες της Ατλάντα το 1996 και από τότε εντάχθηκε κανονικά στο Ολυμπιακό αγωνιστικό πρόγραμμα. Το ποδόσφαιρο 7Χ7 εισήχθη στο πρόγραμμα των Παραολυμπιακών Αγώνων του Στόουκ Μάντεβιλ το 1984, ενώ η κατηγορία ποδοσφαίρου 5Χ5 εντάχθηκε στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 2004. Η ελληνική ολυμπιακή ομάδα ποδοσφαίρου των ανδρών μετράει τρεις συμμετοχές σε Ολυμπιακούς Αγώνες. Η πρώτη πραγματοποιήθηκε στην Αμβέρσα στους VII Ολυμπιακούς Αγώνες το 1920, η δεύτερη στους XV Ολυμπιακούς Αγώνες του Ελσίνκι το 1952 και η τελευταία στους XXVIII Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 2004.

Λέξεις κλειδιά: Ολυμπιακοί Αγώνες, ποδόσφαιρο, ελληνική συμμετοχή

11955

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΡΑΜΑ

Βοζινίδης Α., Αλμπανίδης Ε., Σερμπέζης Β., Γουλιμάρης Δ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

alexandro17ring@hotmail.com

ATHLETIC REFERENCES IN ANCIENT HELLENIC DRAMA

A. Vozinidis, E. Albanidis, V. Serbezis, D. Goulimaris

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Ο σκοπός της συγκεκριμένης έρευνας είναι, η μελέτη των αθλητικών αναφορών που εντοπίζονται στο αρχαίο ελληνικό δράμα. Ως πηγές χρησιμοποιήθηκαν οι 44 ακέριες τραγωδίες και κωμωδίες που έχουν διασωθεί από τον Αισχύλο, Σοφοκλή, Ευριπίδη και Αριστοφάνη. Σημαντική πηγή πληροφόρησης αποτέλεσε επίσης η μονογραφία του David Larmour, *Stage and Drama*. Από την ανάλυση και επεξεργασία των αρχικών πηγών προκύπτει ότι : Οι αθλητικές αναφορές αφορούν κυρίως πανελλήνιους αγώνες, γυμνικά και ιππικά αγωνίσματα του αγωνιστικού τους προγράμματος αλλά και αγωνιστικές δραστηριότητες που συναντώνται μόνο σε τοπικούς αγώνες όπως η κωπηλασία. Η πιο ολοκληρωμένη αθλητική αναφορά εντοπίστηκε στην Ηλέκτρα του Σοφοκλή όπου σε 83 στίχους περιγράφεται η συμμετοχή του Ορέστη στα Πύθια των Δελφών. Ακόμα, σημαντικές αναφορές αντλήθηκαν και από το έργο του Αριστοφάνη, οι Βάτραχοι. Το περιεχόμενο των αναφορών που βρέθηκε εδώ ποικίλει, καθώς υπάρχουν αναφορές σχετικά με τις λαμπαδηδρομίες, την ιππασία, τα γυμνάσια και τις παλαίστρες. Σε έργα του ίδιου μάλιστα (Σφήκες) συναντήθηκαν αναφορές ακόμα και για το παγκράτιο. Ιδιαίτερη εντύπωση προκαλεί επίσης αθλητική αναφορά στο απόσπασμα του έργου: Αυτόλυκος του Ευριπίδη, όπου επικρίνονται τα προνόμια και οι συνήθειες των αθλητών της εποχής εκείνης. Από τον μεγάλο αριθμό αθλητικών αναφορών στο αρχαίο δράμα, καταδεικνύεται η ιδιαίτερη απήχηση του αθλητισμού κατά την Ελληνική αρχαιότητα. Χωρίς αμφιβολία ο αθλητισμός επηρέασε και ενέπνευσε λοιπόν την τέχνη γενικότερα και το περιεχόμενο του δράματος ειδικότερα.

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

Λέξεις κλειδιά: ελληνικό δράμα, αθλητικές αναφορές, ιστορία της φυσικής αγωγής

12081

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ (ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ) ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ (1967-74)

Γιαννακόπουλος Α., Αλμπανίδης Ε.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

agianna@phyed.duth.gr

THE PHYSICAL EDUCATION (GYMNASTICS) IN GREECE DURING DICTATORSHIP (1967-74)

A. Giannakopoulos, E. Albanidis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Σκοπός της έρευνας ήταν η μελέτη της θέσης και του ρόλου της Φυσικής Αγωγής στο εκπαιδευτικό σύστημα κατά την περίοδο της δικτατορίας (1967-74). Πιο συγκεκριμένα θα διερευνηθεί αν και κατά πόσο επέδρασε στη Φυσική Αγωγή (γυμναστική) το δικτατορικό καθεστώς, τις αλλαγές και προσθήκες που επεχείρησε στο ωρολόγιο πρόγραμμα, το ρόλο που απαίτησε από τον εκπαιδευτικό, τον τρόπο με τον οποίο προσπάθησε να διαμορφώσει και να πειθαρχήσει τη συμπεριφορά των μαθητών και μαθητριών. Ως πηγές χρησιμοποιήθηκαν τα αρχεία του Ίωνα Ιωαννίδη, αρχεία των Γ.Α.Κ., αρχεία Γραφείων Φυσικής Αγωγής (Νόμοι – εγκύκλιοι – αναλυτικά προγράμματα), ιδεολογικά έντυπα του καθεστώτος προς τους εκπαιδευτικούς, εκπαιδευτικά εγχειρίδια του καθεστώτος και έντυπα από ιδιωτικά αρχεία αλληλογραφίας εκπαιδευτικών. Μελετήθηκαν οι σημαντικότερες αλλαγές που προέκυψαν με την τροποποίηση του Νόμου 4379/64 και την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1964, οι οποίες αντικαταστάθηκαν με τον ΑΝ 59/1967 (κατάργηση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου κ.λ.π.) και τον ΑΝ 129/1967 (οργάνωση – διοίκηση της Γενικής Εκπαίδευσης, επαναφορά του εξαταξίου Γυμνασίου, επαναφορά αρχαίων ελληνικών, καθαρεύουσας κ.λ.π.), το ΒΔ 723/1969 (ωρολόγια προγράμματα των σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης) όπου προβλέπονταν οι σκοποί στο μάθημα της γυμναστικής – αθλητισμού και η καλλιέργεια της τάξης και της πειθαρχίας καθώς και η επιδίωξη των αθλητικών επιδόσεων. Από την ανάλυση και επεξεργασία των πηγών προέκυψε ότι το καθεστώς προσπάθησε με κάθε τρόπο και μέσο να ελέγξει το σχολείο, ως φορέα παραγωγής της γνώσης και να το μετατρέψει σε προπαγανδιστική μηχανή προσέγγισης των οικογενειών και της ευρύτερης κοινωνίας των μαθητών/τριών. Υπήρξε μια διαφορετική θέση της Φυσικής Αγωγής μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα. Δόθηκε έμφαση στη διαφορετικότητα της γυμναστικής στο σχολείο με έντονα τα στοιχεία της πειθαρχίας, της μερικής στρατικοποίησης των μαθητών-τριών και καλλιέργεια του ομαδικού πνεύματος σχετικά με την άθληση και τον αθλητισμό. Οι θέσεις των εκπαιδευτικών Φυσικής Αγωγής, των Επιθεωρητών, ως βασικών φορέων πολιτικών γνώσεων και προτύπων συμπεριφοράς αποτέλεσαν ομάδα-στόχο για το καθεστώς. Κατεύθυνση του καθεστώτος ήταν να προσελκύσει εντέχνως - γονείς και παιδιά – προς την ενασχόληση με τον αθλητισμό, την πειθάρχησή τους μέσω μαζικών αθλητικών -

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

σχολικών εκδηλώσεων (επιδείξεις), με στόχο τον επιτυχή ιδεολογικό έλεγχο, τον αποπροσανατολισμό και την εκτόνωσή του.

Λέξεις κλειδιά: φυσική αγωγή, γυμναστική, δικτατορία (1967-74)

12344

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ ΜΕ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Σαρδάνης Κ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

kostas_sardanis@hotmail.com

FOLK SONGS OF THRACE WITH HISTORICAL SUBJECT

K. Sardanis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Σκοπός της εργασίας είναι η καταγραφή και η επεξεργασία δημοτικών τραγουδιών της Θράκης με ιστορικό περιεχόμενο. Για τον εντοπισμό και την καταγραφή των σχετικών δημοτικών τραγουδιών ως πηγές χρησιμοποιήθηκαν ανθολογίες τραγουδιών της περιοχής (Ν. Πολίτη, Π. Καβακόπουλου, Κ. Ρωμαίου, Ι. Μπάρμπα), αλλά και περιοδικά με ιστορικό και λαογραφικό περιεχόμενο όπως: "Αρχείο Θρακικού Γλωσσικού και Λαογραφικού Θησαυρού", "Θρακικά", "Θρακική Επετηρίδα". Σημαντική πηγή πληροφόρησης αποτέλεσαν επίσης το Κέντρο Μελέτης Μουσικής Παράδοσης Θράκης - Μικράς Ασίας - Εύξεινου Πόντου καθώς και το αρχείο ελληνικής μουσικής του Χρόνη Αηδονίδη. Από την ανάλυση και επεξεργασία των πηγών προκύπτει ότι ένας μεγάλος αριθμός δημοτικών τραγουδιών της Θράκης αναφέρεται σε ιστορικά γεγονότα. Ομαδοποιώντας τα δημοτικά αυτά τραγούδια ανά θέμα προκύπτει ότι υπάρχουν δημοτικά τραγούδια που αναφέρονται στα παρακάτω ιστορικά γεγονότα: α) άλωση Αδριανούπολης, Κωνσταντινούπολης, Διδυμοτείχου, Μαρωνείας, Βάρνας. β) δεινά και κακουχίες που βίωσαν οι Έλληνες κατά την Οθωμανική κατοχή, γ) κλέφτικα, δ) συμμετοχή των Θρακών στην Ελληνική επανάσταση, ε) καταστροφή της Μικράς Ασίας - ξεριζωμός των Ελλήνων από τη γή τους, στ) συνεισφορά των Θρακιωτών στους αγώνες τις υπόλοιπης Ελλάδας. Από όλα τα παραπάνω συμπεραίνεται ότι ο Θρακιώτης στενά συνδεδεμένος με τη μουσική και το τραγούδι, αποτυπώνει σε αυτό βάσανα, κακουχίες, κατορθώματα ηρώων, επαναστάσεις, συμφορές αφήνοντας μας ένα σημαντικό πλούτο πληροφοριών με ιστορικό περιεχόμενο.

Λέξεις κλειδιά: Δημοτικά τραγούδια, Θράκη, ιστορία

12661

Ο ΓΥΜΝΑΣΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Βέλτσιου Ε., Αλμπανίδης Ε., Πυλιανίδης Θ., Λαπαρίδης Κ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α

evitabel87@hotmail.com

THE GYMNASTES AND THE PAIDOTRIBES IN ANCIENT GREECE

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

E. Veltsiou, E. Albanidis, T. Pilianidis, K. Laparidis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Σκοπός της εργασίας είναι η παρουσίαση του έργου του γυμναστή και του παιδοτρίβη στην αρχαία Ελλάδα και η ανάδειξη των μεταξύ τους διαφορών. Ως αρχικές πηγές χρησιμοποιήθηκαν η «Πολιτεία» του Πλάτωνα, τα «Πολιτικά» του Αριστοτέλη, τα «Υγιεινά» του Γαληνού και ο «Γυμναστικός» του Φιλοστράτου. Από την ανάλυση και επεξεργασία των πηγών προκύπτει ότι ο παιδοτρίβης ήταν ο αρχαιότερος εργάτης της γυμναστικής σε αντίθεση με το γυμναστή που εμφανίστηκε αρκετά αργότερα. Οι παιδοτρίβες ήταν παλαιότεροι αθλητές, οι οποίοι είχαν διαπρέψει σε κάποια αγωνίσματα και όταν πια αποσύρονταν από τον αγωνιστικό χώρο ασχολούνταν πάλι με την αγωνιστική αλλά αυτή τη φορά σαν εμπειρικοί τεχνίτες που αρχικά προπονούσαν τους αθλητές μεταφέροντάς τους τις γνώσεις και τις εμπειρίες τους. Συγκεκριμένα σύμφωνα με τον Αριστοτέλη από τη στιγμή που θεσπίστηκαν οι Ολυμπιακοί αγώνες οι παιδοτρίβες ήταν αυτοί που, ασχολούνταν με το πρακτικό μέρος της προπόνησης και σύμφωνα με το Γαληνό αυτοί που καθόριζαν την κατάλληλη στιγμή εξάσκησης, την ένταση, το μέτρο και τη διάρκεια της άσκησης. Αξίζει να σημειωθεί πως οι περισσότεροι παιδοτρίβες δεν είχαν θεωρητικές γνώσεις παρά μόνο πρακτικές. Αυτοί όμως που είχαν και θεωρητικές γνώσεις όπως της παιδαγωγικής, της κνησιολογίας, της ανατομίας της φυσιολογίας και της ψυχολογίας και γνώριζαν για τις λειτουργίες του ανθρωπίνου οργανισμού και τις κινήσεις του σώματος ήταν αυτοί που έλαβαν ως αποκλειστικό τίτλο αυτό του γυμναστή. Σύμφωνα με το Γαληνό και το Φιλόστρατο ο γυμναστής έπρεπε να έχει διαιτητικές γνώσεις, να γνωρίζει τη χυμοφυσιολογία του ανθρωπίνου σώματος και να κατέχει τη φυσιογνωμική τέχνη. Έτσι μπορούσε να αξιολογεί τη σωματική κατασκευή και να προσαρμόζει ανάλογα την άσκηση ενώ μπορούσε ταυτόχρονα να διακρίνει τις σωματικές διαθέσεις των αθλητών. Επιπρόσθετα ήταν γνώστης του αποτελέσματος κάθε γυμνασίου, προσαρμόζοντας την άσκηση ανάλογα με την ηλικία και την κατάσταση των ασκουμένων και ελέγχοντας την πορεία κάθε άσκησης καθορίζοντας και τη διάρκειά της.

Λέξεις κλειδιά: γυμναστής, παιδοτρίβης, Αρχαία Ελλάδα

12683

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΘΛΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Μυστακίδου Κ., Αλμπανιδής Ε., Τοκμακίδης Σ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

valbanid@phyed.duth.gr

THE ROLE OF ATHLETICS TO THE PROMOTION OF HEALTH IN GREEK ANTIQUITY

K. Mystakidou, E. Albanidis, S. Tokmakidis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν η συλλογή και επεξεργασία στοιχείων σχετικά με τη σπουδαιότητα της άθλησης για την προαγωγή της υγείας κατά την ελληνική αρχαιότητα.

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

Ως πηγές χρησιμοποιήθηκαν σχετικές απόψεις αρχαίων Ελλήνων παιδαγωγών, φιλοσόφων, γυμναστών και ιατρών. Συγκεκριμένα εστιάσαμε την προσοχή μας στα έργα του Πλάτωνα «Νόμοι», «Πολιτεία» και «Γοργίας», στα «Πολιτικά» του Αριστοτέλη, στα «Υγιεινά Παραγγέλματα» του Πλουτάρχου, στο «Γυμναστικό» του Φιλοστράτου, στα «Υγιεινά» και «Θρασύβουλο» του Γαληνού. Από την ανάλυση και επεξεργασία των πηγών προκύπτει πως οι αρχαίοι Έλληνες θεωρούσαν ότι πρέπει να διαχωρίζεται το είδος άσκησης για κάθε ηλικία, φύλο και κατάσταση υγείας(παιδί, ενήλικας, γυναίκα, ηλικιωμένος), πρέπει να υπάρχει μέτρο στην ποσότητα της προπόνησης και ποιότητα στη διατροφή. Σαφώς διαχώριζαν την αθλητική έξη και την άσκηση για υγεία. Υπεστήριζαν ότι η επιστήμη της γυμναστικής και της ιατρικής είναι αλληλένδετες και συνδέονται άμεσα με την υγεία του ανθρώπου(ψυχική και σωματική). Τόνιζαν την αναγκαιότητα της αμφιμερούς εξάσκησης των δύο μελών και της ισόρροπης ανάπτυξης ταχύτητας και δύναμης. Πίστευαν ακράδαντα ότι είναι απαραίτητο να αποφεύγει κανείς την πρόωρη αθλητική καταπόνηση των παιδιών ενώ θεωρούσαν επικίνδυνη για την υγεία την υπερβολή. Έτσι, παρότρυναν τους ασκούμενους για υγεία να ασκούνται με μέτρο, αποφεύγοντας την αθλητική εξειδίκευση και την υπερβολική καταπόνηση. Ως ιδανικός γυμναστής θεωρούνταν ο υγιεινολόγος γυμναστής, ο οποίος έπρεπε να διαθέτει εξειδικευμένες γνώσεις που σχετίζονται με την άσκηση για υγεία. Η έρευνα αυτή δίνει την ευκαιρία να κατανοηθεί σε μεγάλο βαθμό ο ρόλος τον οποίο διαδραμάτιζε η άθληση στην προαγωγή της υγείας κατά την αρχαιότητα.

Λέξεις κλειδιά: υγεία, άθληση, ελληνική αρχαιότητα

12816

ΟΙ 39ΟΙ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ ΤΟΥ 1953 ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Κασαμπλής Α., Αλμπανιδής Ε., Γιαννακόπουλος Α., Φαράτσος Ι.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

agianna@phyed.duth.gr

THE 39TH PANHELLENIC TRACK AND FIELD EVENTS OF 1953 IN ALEXANDROUPOLIS

A. Kasabalis, E. Albanidis, A. Giannakopoulos, I. Faratsis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Σκοπός της μελέτης αυτής ήταν η συλλογή και παρουσίαση στοιχείων σχετικών με τη διεξαγωγή των 39ων Πανελλήνιων αγώνων στίβου που έλαβαν χώρα στην Αλεξανδρούπολη το 1953. Το γεγονός της ανάληψης αγώνων αυτού του βεληνεκού από πόλη της Θράκης αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον καθότι είναι οι πρώτοι Πανελλήνιοι αγώνες στίβου που διεξήχθησαν στην επαρχία. Ο βασικός λόγος επιλογής της Αλεξανδρούπολης για την τέλεση των αγώνων ήταν ότι ο αθλητισμός, της περιοχής με κυρίαρχο εκφραστή τον Μ.Γ.Σ. ΕΘΝΙΚΟ Αλεξανδρούπολης είχε παρουσιάσει την εποχή εκείνη μία πολύ μεγάλη πρόοδο, κυρίως στο στίβο, έχοντας κατακτήσει τα πρωτεία στο χώρο της Βόρειας Ελλάδας (1ος στους Πανεπαρχιακούς στα Τρίκαλα το 1949, 1ος στους 17ους Πανθρακικούς το 1952, 1ος στους 4ους Παμβορειοελλαδικούς στις Σέρρες το

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

1953). Ως πηγές χρησιμοποιήθηκαν αρχεία και αρχαικό υλικό από το ΣΕΓΑΣ, από εφημερίδες πανελληνίας κυκλοφορίας και τοπικές, καθώς και έγγραφα από τα γενικά αρχεία του κράτους. Οι αγώνες διεξήχθησαν στις 5-7 Ιουνίου, με πολύ μεγάλη επιτυχία τόσο από οργανωτικής, όσο και από αγωνιστικής πλευράς. Συμμετείχαν πλέον των 270 αθλητών από όλα σχεδόν τα σημεία της ελληνικής επικράτειας και την Κύπρο, ενώ ο αριθμός των αθλητικών συλλόγων που συμμετείχαν έφτασε τους 37. Αξιόλογες επιδόσεις που σημειώθηκαν κατά τη διάρκεια των αγώνων ήταν το 60.69μ. του Περιστεράκη (ΑΕΚ) στον ακοντισμό, το 55' '7 του Σμυρνιώτη (Πανελλήνιος) στα 400μ. με εμπόδια, το 7.12μ. του Σπυρόπουλου (Εθνικός Αθηνών) στο μήκος, και το 46.59μ. του Παπαγεωργίου (Πανελλήνιος) στη σφυροβολία. Στη γενική βαθμολογία πρώτος αναδείχθηκε ο Εθνικός Αθηνών με 128 βαθμούς, με δεύτερο τον Παναθηναϊκό με 107 βαθμούς, ενώ ο τοπικός Εθνικός Αλεξ/πολης ήρθε έκτος με 37 βαθμούς και βέβαια πρώτος μεταξύ των επαρχιακών συλλόγων εκτός Αθηνών. Συμπερασματικά, οι 39οι Πανελλήνιοι αγώνες στίβου που διεξήχθησαν στην Αλεξ/πολη, δεν είχαν να ζηλέψουν σε τίποτα από τις αντίστοιχες διοργανώσεις που είχαν γίνει στο κέντρο, πιστοποιώντας αναμφίβολα το υψηλό επίπεδο του αθλήματος την εποχή εκείνη στην ευρύτερη περιοχή της Θράκης.

Λέξεις κλειδιά: Αλεξανδρούπολη, Πανελλήνιοι αγώνες, στίβος

12937

ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΝΙΚΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΔΥΜΑ. ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

Αναστασίου Α.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α. Σερρών

athanast@phed-sr.auth.gr

VOTIVE WINNING INSCRIPTION FROM DIDYMA. THOUGHTS AND CONCERNS

A. Anastasiou

Aristotle University of Thessaloniki, D.P.E.S.S. of Serres

Τόσο στον κυρίως ελληνικό όσο και στον ευρύτερα ελλαδικό χώρο, κατά την αυτοκρατορική περίοδο, τελούνταν ένας μεγάλος αριθμός θρησκευτικών γιορτών οι οποίες παρουσιάζουν διαχρονικά ερευνητικό ενδιαφέρον για το τελετουργικό τους και για το αγωνιστικό τους πρόγραμμα. Στην αναζήτηση της γνώσης όσον αφορά τα παραπάνω σημαντική είναι η συμβολή των επιγραφικών δεδομένων. Στο πλαίσιο αυτό είναι αναγκαία η συνεχής μελέτη και επανεκτίμηση των πληροφοριών από το επιγραφικό υλικό το οποίο έρχεται στο φως από τις θέσεις αρχαιολογικού ενδιαφέροντος. Μία θέση που προσήλκυσε το ενδιαφέρον για έρευνα σχετικά νωρίς ήταν η περιοχή της Μιλήτου. Κορυφαίο γεγονός αποτελούν οι δημοσιεύσεις των ανασκαφών και δη των επιγραφών από τα Δίδυμα με αφετηρία το 1958. Έτσι υπάρχει μία σαφής εικόνα για την ιστορία της Μιλήτου και του ιερού στα Δίδυμα κατά την ελληνιστική και την αυτοκρατορική περίοδο. Το μαντείο, που λειτουργεί στο πλαίσιο της λατρείας του Απόλλωνα στα Δίδυμα, διαδραματίζει ένα σημαντικό ρόλο στις σχέσεις της Μιλήτου με τη Ρώμη και οι αθλητικοί

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

διαγωνισμοί σε συνδυασμό με το θρησκευτικό τελετουργικό απέκτησαν μεγάλη πολιτικοκοινωνική σημασία. Η απόδοση τιμών στους νικητές των διαγωνισμών, γυμνικών και καλλιτεχνικών, συνιστούν ένα πεδίο ύψιστης πολιτικής έκφρασης αποκτώντας ιδιαίτερη βαρύτητα στο τελετουργικό. Τον τρίτο μ.Χ. αιώνα η θέσπιση καλλιτεχνικών και γυμνικών διαγωνισμών, στο πλαίσιο θρησκευτικών γιορτών, έλαβε μια νέα πνοή στις Μικρασιατικές πόλεις αποτελώντας έκφραση της ιδεολογίας τους. Δηλωτικό αυτού ο μεγάλος αριθμός αγωνιστικών και νικητήριων επιγραφών που έχουν καταγραφεί στη βιβλιογραφία. Το ενδιαφέρον μας επικεντρώνεται σε μια νικητήρια επιγραφή η οποία χρήζει επανεκτίμησης τόσο ως προς το περιεχόμενό της όσο και ως προς την αξία της. Η νικητήρια αυτοκρατορική επιγραφή είναι γνωστή τόσο από τον Boeckh όσο και από το Rehm που υιοθετεί με επιφύλαξη τη συμπλήρωση Πανιώνιον όπως προτείνει ο πρώτος υποθέτοντας την ύπαρξη ενός διαγωνισμού με το όνομα Πανιώνιος που φαίνεται όμως ότι ουδέποτε υπήρξε. Καταλήγοντας, όσον αφορά την επιγραφή, πρέπει να επισημανθεί ότι αυτή συγκροτείται από ένα πολύ σύντομο κείμενο, εν αντιθέσει με άλλες νικητήριες επιγραφές, στο οποίο δε δηλώνεται ο αγωνοθέτης. Εκτός αυτού ιδιαίτερα μας προβληματίζουν οι συμπληρώσεις που έχουν προταθεί τόσο για το όνομα του νικητή όσο και για το διαγωνισμό στον τρίτο και τέταρτο στοίχο αντίστοιχα. Είναι σαφές ότι οι επιγραφές είχαν ως σκοπό την απόδοση τιμών σε νικητές γυμνικών και καλλιτεχνικών διαγωνισμών προσδίδοντας μέσα από την πρακτική αυτή μεγαλύτερη αίγλη στους αγώνες.

Λέξεις κλειδιά: επινίκια, επιγραφή, δίδυμα

13257

ΟΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Νικολακάκη Β., Δοξακίδης Α., Αλμπανιδής Ε.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

vnikolak@phyed.duth.gr

SPORTS DEMONSTRATIONS THROUGH THE DEVELOPMENT OF SCHOOL PHYSICAL EDUCATION

V. Nikolakaki, A. Doxakidis, E. Albanidis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Σκοπός της εργασίας αυτής ήταν να διερευνήσει ένα από τα ετήσια, αλλά υποχρεωτικά καθήκοντα των καθηγητών Φυσικής Αγωγής (Φ.Α.) που τελούνταν για πολλές δεκαετίες στα σχολεία, τόσο της Α/θμιας όσο και Β/θμιας εκπαίδευσης, το θέμα των γυμναστικών επιδείξεων. Ως πηγές χρησιμοποιήθηκαν τα Γενικά Αρχεία του Κράτους, αποφάσεις του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, εκθέσεις επιθεωρητών Σωματικής Αγωγής, Δελτία της Ομοσπονδίας Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης, εγχειρίδια γυμναστικής, σχετικά βιβλία, καθώς και αρχεία σχολείων. Από την ανάλυση και επεξεργασία των πηγών προκύπτει ότι οι γυμναστικές επιδείξεις θεσμοθετήθηκαν με διάταγμα του βασιλιά Γεωργίου του Α' το 1862. Αρχικά, είχαν τη μορφή εξετάσεων στο

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

μάθημα της Γυμναστικής που διεξάγονταν ενώπιον του αρμόδιου γυμνασιάρχη και των καθηγητών στο τέλος της σχολικής χρονιάς. Ο νόμος ΒΧΚΑ του 1899 προέβλεπε τη διεξαγωγή γυμναστικών επιδείξεων και σχολικών αγώνων στο τέλος του έτους. Τις επόμενες δεκαετίες τελούσαν ανελλιπώς ενώ σταδιακά εισήχθησαν και στα σχολεία θηλέων. Οι γυμναστικές επιδείξεις φαίνεται ότι έπαιζαν κυρίαρχο ρόλο τόσο κατά την περίοδο της Μεταξικής δικτατορίας όσο και κατά τη διάρκεια της επταετίας 1967-1974, προφανώς γιατί παρείχαν τη δυνατότητα για την περαιτέρω καλλιέργεια στρατιωτικής πειθαρχίας, τάξης και υπακοής στους μαθητές. Γενικότερα, στα πλαίσια της οργάνωσης των γυμναστικών επιδείξεων με ιδιαίτερη πρόσκληση καλούνταν όλες οι στρατιωτικές και τοπικές αρχές καθώς και πολιτικοί, δημοτικοί κοινοτικοί, εκκλησιαστικοί υπάλληλοι ενώ δια τοιχοκολλήσεως οι γονείς και κηδεμόνες. Ένα πρόγραμμα επιδείξεων περιελάμβανε συνήθως: παρελάσεις, προσφωνήσεις στρατιωτικών και πολιτικών παραγόντων, εκτέλεση ελεύθερων πρωτότυπων γυμναστικών ασκήσεων από μαθητές και ρυθμικών ασκήσεων από μαθήτριες σε διάφορους ομοιόμορφους κυρίως σχηματισμούς, παιδιές, χορούς, αγωνίσματα και βραβεύσεις. Η επιτυχία ενός τέτοιου προγράμματος απαιτούσε βέβαια πολύμηνη προσπάθεια για ένα θεαματικό αποτέλεσμα. Τα παραπάνω σαφώς ήταν σε βάρος του μαθήματος αλλά και ιδιαίτερα κουραστικά και επίπονα τόσο για τους μαθητές όσο και για το διδάσκοντα καθηγητή Φ.Α. Σύμφωνα με τον Ιωνα Ιωαννίδη και πολλούς διακεκριμένους του χώρου, οι γυμναστικές επιδείξεις αποτελούσαν μεγάλο «βραχνά» και έγνοια για τον κλάδο των γυμναστών για πολλές δεκαετίες. Η τροποποίηση του νόμου το 1974 και η σταδιακή κατάργηση των γυμναστικών επιδείξεων υπήρξε πεδίο αντιπαράθεσης τα επόμενα χρόνια. Χωρίς αμφιβολία, οι γυμναστικές επιδείξεις ήταν ένα υποχρεωτικό καθήκον του διδάσκοντα, αναπόσπαστο μέρος της δουλειάς του, επίπονο, κουραστικό με ατέλειωτες πρόβες και επαναλήψεις που λειτουργούσε σε βάρος του μαθήματος και της ελεύθερης σωματικής άσκησης και έκφρασης των μαθητών.

Λέξεις κλειδιά: γυμναστικές επιδείξεις, σχολική Φυσική Αγωγή, γυμναστής